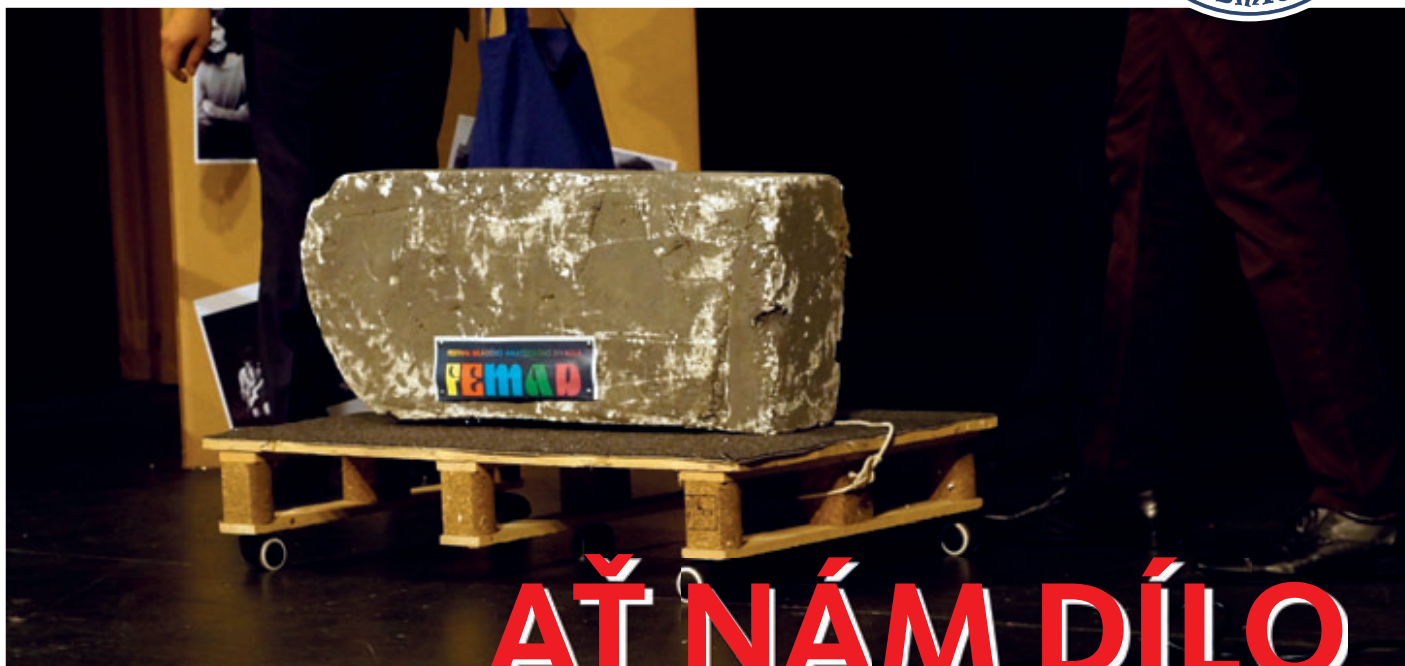

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ

AŽ NÁM DÍLO VZKVÉTÁ!

PROGRAM

Pátek 9. září

- 08.00–09.30 Snídaně (M)
08.45–09.00 Oficiální vítání souboru
DS Kroměříž (HŠ)
- 10.00–11.30 **Ira Levin: Veroničín pokoj**
v provedení DS Kroměříž (MK)
**OMEZENÁ KAPACITA –
POUZE PRO ÚČASTNÍKY
FESTIVALU !!!**
- 11.30–13.30 Oběd (M)
12.50–13.40 Semináře divadelních klubů (U)
13.30–13.45 Oficiální vítání souboru Zmatkaři
Dobronín (HŠ)
- 13.50–14.50 Beseda v kruhu: Veroničín pokoj (A)
15.30–17.40 **S. Stephenson: Vzpomínky
na vodě** v provedení souboru
Zmatkaři Dobronín (SD)
- 17.50–18.40 Semináře divadelních klubů (U)
17.30–19.30 Večeře (M)
18.00–18.15 Oficiální vítání souboru Divadlo
Jesličky Josefa Tejkla Hradec
Králové (HŠ)
- 19.10–20.10 Beseda v kruhu: Vzpomínky
na vodě (A)
- 20.30–21.50 **Yasmina Reza: Bůh Masakru**
v provedení Divadla Jesličky Josefa
Tejkla Hradec Králové (SD)
- 22.00–22.50 Semináře divadelních klubů (U)
22.00–23.30 **Ira Levin: Veroničín pokoj**
v provedení DS Kroměříž (MK)
- 23.00–24.00 Beseda v kruhu: Bůh Masakru (A)
00.00–00.40 **Radim Vízváry: Sóló**

Otec, který není otcem, syn, který není synem, a Duch svatý, který není Duchem svatým, oficiálně odstartovali zčásti jubilejní 45. ročník divadelního festivalu FEMAD!

→ Zde na této fotografii je zaznamenán historický moment, kdy otcové FEMADu Pavel Bošek a Ivan Vyskočil společně s Janem Císařem domlouvají průběh festivalu FEMAD.

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla,
HŠ – hradní šatlava, MS – modrý salonek,
A – aula II. nádvoří, SD – sál divadla,
U – učebny, MK – Městská knihovna

„Tady mě objímají břichatí tátové a pláčou“

Rozhovor s autorem, režisérem, dramaturgem, výtvarníkem a hercem **Jaroslavem Střelkou** o představení *Zahraj ty Ejsíky*.

Nikdo se mě do teď nezeptal, jaký poeta napsal, že jsou jisté struny napjaté mezi kolébkou a rakví a na nich je hrán náš život. Byl to Bohumil Hrabal v knize *Moritáty a legendy*.

Jak jste poskládal příběh, který se odehrává v monodramatu „Zahraj ty Ejsíky“, dohromady?

Nejedná se o autobiografii. Příběh je poskládan z různých střípků a z různých lidí. Samozřejmě i já jsem v některém tom střípku.

Dokážete sám sebe zkritizovat?

To přijde před premiérou, kdy poprvé dovolím ostatním, aby to zhlédli. Jsou prvními kritiky. Já v tu chvíli teprve slyším, na čem je potřeba pracovat. Kluci mi řekli, že bych měl

být víc drsnější, víc chlastat, dělat víc různých věcí s hlasem. Já se totiž hrozně dlouhou dobu držel jen toho vyprávění příběhu a zapomněl jsem na divadlo. Na počátku to bylo více folkové.

Napsal jste ještě další čtyři monodramata, jsou si tématicky podobná?

Společné téma je. Je to samota. Outsiderství. Ale v Ejsíkách se určitá generace lidí hodně poznává. Ty předcházející byly více filozofické. Tady mě objímají břichatí tátové a pláčou, že si zavzpomínali na své mládí.

Máte své nejoblíbenější monodrama z těch pěti?

V současné době díky úspěšnosti jsou to Ejsíci. Ale předtím to bylo „Zlato, jsem doma“, kde je hlavním tématem člověk, který žije sám doma.

Máte nějakou představu, jak vypadá bůh zvuku?

Bůh zvuku nevypadá. Bůh zvuku zní.

Takže skladba Loser od Beck není vybrána náhodně a považujete hlavního hrdinu za losera?

Já už když to píšu, tak slyším hudbu. Vybíral jsem ji dlouho, aby sedla přesně a zapadla do kontextu. A ano, všechny moje postavy jsou loserovské. Ale já sám nejsem rocker. Jsem rocker amatér. Bůh zvuku rozezněl mé struny folkové.

DIVÁCKÉ VÝKŘIKY

Mně se to moc líbilo, celou dobu mě to udrželo v pozornosti.

Na začátku to bylo pomalejší a tišší, ale potom jsem se do toho zakoukal a mělo to vzestupnou tendenci a na konci to vygradovalo a bylo to super.

Líbilo se mi to, protože to bylo podaný pravdivě. Všichni měli strach z té doby, obzvláště mladí lidé, mělo to svůj smysl. Byl to obraz té doby.

Byl to velice obdivuhodný herecký výkon, skutečně skvělý zážitek.

Byla jsem velmi překvapená, ten chlap byl velmi dobrý, na to, že si to sám napsal i zrežoval.

Mně se velmi líbí monodramata. Takže si velmi cením toho, že herec vydrží po dobu šedesáti minut poutat pozornost. Tady jsem měl trochu problém s tím, že jsem se do toho zcela nevchtěl, jelikož pro mě tato doba je mimo.

Obdivuju toho pána, nahráváš to?

Užila jsem si to, ze začátku jsem byla rozpačitá, ale pak mě to naprosto chytlo.

POSTŘEHY Z KULOÁRŮ

Já si myslím opak, co říkal Ruda.

Já jsem usnul, nebo jenom skoro.

Já jsem pivař, tak jsem si říkal „doprčic, jak mu může chutnat, to teplé pivo“.

Vy se specializujete na monodrama. To je výborný žánr, vždycky se sejde celý soubor.

„Já jsem folkař.“ „Viděl jste tam někdo folkaře?“ „Já jo.“

Když předváděl, že píše na psacím stroji, tak to vypadalo, že hraje na banjo.

Potom jste mě potěšil, že to bylo o dvacet minut kratší, než bylo v programu.

Já jsem sice říkal, že nic neřeknu, ale musím, protože to tady ještě nepadlo.

Třeba perfektně se zacházelo s těmi třemi pimprlaty. To ještě přihlaste na Chrudim!

To byly tři akordy. Holky šilely, já taky.

FESTIVAL POŘÁDÁ DIVADELNÍ SPOLEK JIŘÍ PODĚBRADY ZA PŘÍSPĚNÍ:

Fenomenální Radim Vašinka

Radim Vašinka byl legenda českého divadla, originální satyr české poetické scény, který se celým svým životem a dílem autenticky a bezelstně přiznával ke dvěma věčným láskám – k ženám a k poezii. Bohužel 10. srpna tohoto roku nás navždy opustil.

Radim Vašinka měl sice naplánovanou kariéru doktora přírodních věd, mohl být zajištěným mineralogem pod penzí, jenže po krátkém působení v uhelném průmyslu v Ostravě zběhl zpět za přáteli do Brna, kde ještě za studií v roce 1958 založili divadlo X 59. Následovalo krátké dvouleté angažmá v Divadle Na zábradlí. Pak to ještě zkoušel na pražskou DAMU, ale tam se velmi rychle dozvěděl, že ze studia nebude nic, neboť uchazeč má zoufalý nedostatek talentu. Tímto zjištěním začala trnitá a klikatá cesta životem osobitého, urputného umělce, který stál vždy na vlastní noze, bez angažmá, bez zajištění, vždy pln ostražitosti, ze které strany přijde nečekaná rána, a jestli ta rána bude vůbec k přečkání. Radim Vašinka vždycky nějak vadil, přestože jeho tvorba nikdy nebyla prvoplánově protirežimní. Vašinkovi stačilo, když vytáhl z pokladů české poezie tvůrce, kteří bývalému režimu příliš nevěděli, když dal zaznít myšlenkám, které se nenosily, když zasadil do kulis reálného socialismu originální básnické obrazy a cenzura nevěděla, co si s Vašinkou počít. Možná je to historický paradox, ale snad nikdy Radim Vašinka nebyl oficiálně zakázán, ale o to víc byl pronásledován mnohem rafinovanějším stěhováním z místa na místo, protože když už se někde na čas se svým divadlem zabydlel a diváci si zvykli za ním chodit, brzy přišlo vynucené stěhování. Radim Vašinka byl a je nezařaditelný, a právě proto i provokativně originální. Když mu v mládí zavoněla poezie, zvolil si nejistou budoucnost, která v minulém režimu znamenala jednoznačnou nepřízeň mocných, ale změny po roce 1989 nepřinesly kýžený klid. Sám k tomu kdysi s trpkostí poznamenal, že ani na chvíli netušil, že v nové době diktaturu proletariátu nahradí diktatura peněz. Ono totiž inscenovat poezii je věc, na kterou se nikdy nepohrnou davy a od toho se

v roce 1985 a přivezl neměně úspěšnou inscenaci Tajemství vodních květin. Mumrajem blbců obklopená poezie zastoupená básníkem Vašinkou se zde tísnila na stále menším a menším ostrůvku nezájmu.

odvíjí i smutný fakt, že během své dlouhé kariéry nikdy neměl Radim Vašinka, ač sám poeta, na růžích ustláno. V roce 1961 vyhrál Wolkerův Prostějov nekonvenčně inscenovaným pořadem poezie Inzerát na skřívanka, a tím vlastně položil základ moderního českého divadla poezie. Svůj originální styl později rozvinul v roce 1967 založením legendárního pražského Divadla Orfeus, s nímž definitivně vstoupil do dějin české alternativní kultury.

Když se v roce 1981 poprvé objevil na FEMADu v Poděbradech s představením „Ukvapený Turka aneb Je příjemné být vnukem,“ bylo to malé zjevení. Vašinka rázně skoncoval s akademickým přednesem poezie v podobě dobře rezonujících hlavových dutin a očistil přednes od nánosů patetické šmíry. Svým inscenačním postupům tehdy říkal selský realismus, ale velmi pravděpodobně může být považován za průkopníka českého postmodernismu. Podruhé se objevil Vašinka na FEMADu jako autor

Vašinka se nikdy nebránil humoru, i když šlo o humor poněkud truchlivý. Jistým druhem takového nezdočného humoru je i jeho stále neúnavná cesta k divákovi. Po roce 1989 očekával změnu chápání poezie a umění, jenže tvrdě narázil na konzumní mantinely. V roce 1994 založil své Krytové divadlo, kde působil jako herec, režisér a principál. Nezařaditelný Radim Vašinka byl nakonec v roce 2004 odměněn za svůj celoživotní boj o čistou poezii nejvyšším profesionálním oceněním právě zde na Poděbradských dnech poezie, když převzal Křišťálovou růži. A právě loni se opět vypravil do Poděbrad, aby při příležitosti svého významného životního jubilea převzal Zvláštní cenu festivalu FEMAD za celoživotní přínos českému ochotnickému divadlu s přihlédnutím k významnému podílu na formování FEMADu. A tím se stal živoucím důkazem, že rozdělování umění na amatérské a profesionální je značně pochybné dělení, protože nejdůležitější je přece kvalita, která přetrvává.

→ Marek Vašut odstartoval 45. ročník FEMADu svou vernisáží

→ Vítačí scénka je letos opravdu pikantní!

→ Letošním jubilanem, který si odnesl Zvláštní cenu FEMADu, se stal Jaroslav Vondruška. Gratulujeme!

→ Jana Štěpánová, při příležitosti zahájení festivalu, obdržela Zlatý odznak J. K. Tyla za přínos ochotnickému divadlu.

MINI ROZHOVORY S ÚČASTNÍKY FESTIVALU

- 1.) Co jste dělali/Co budete dělat ve 45 letech?
- 2.) Jaký je váš hlavní důvod, že se vracíte na FEMAD?
- 3.) Který kulturní zážitek během léta byl pro vás nejlepší?

Jakub Charvát,

30let, ředitel festivalu

- 1.) Já ani nevím, co bude příští týden. Žiju přítomností.
- 2.) Přátelé, kteří svým významem pro mě zastihují i divadlo jako takové.
- 3.) Koncert jazzové kapely Double trio Grožňan.

Karolínka,

29let, pečovatka o VIP pípy

- 1.) Doufám, že budu chodit do práce a budu spokojená v práci.
- 2.) Protože jsou tady mí přátelé.
- 3.) Shakespearovské slavnosti.

Pavel Štoll,

68let, fotograf

- 1.) Rozjížděl jsem se na volné noze jako fotograf, což mi za komunismu nebylo umožněno. Začínal jsem fotit hlavně mimopražská divadla a realizoval jsem plány, ke kterým se předtím nebylo možné dostat.
- 2.) Já jsem divadelní idiot – ne-li cvok. A tito lidé se na ta místa vrací furt a něco tam hledají a nikdy nenajdou. Ale to nevadí, o tom to je.
- 3.) Jel jsem za partou, která dělá pod hlavičkou Shakespearovských slavností představení Veselé paničky Winsdorské,

popovídal jsem s herci a bylo mi velmi milé s nimi pobýt.

Nataša Doležalová,

předsedkyně Divadelního spolku Jiří

- 1.) To jsem zřejmě učila a přemýšlela o tom, že by bylo fajn, kdyby mi bylo o 15 let méně.
- 2.) Já se nevracím, já jsem se tu vždycky občas nachomýtl, ale letos už z pozice předsedkyně bych konečně ráda dohnala všechno, co jsem za několik let zameškala.
- 3.) Master of rock.

Vladimír Mátl,

46let, fanoušek FEMADu

- 1.) To znamená před rokem? Před rokem v květnu jsem se chystal na Moravský FEMAD do Kroměříže.
- 2.) Lidi! Potkávám tady lidi, které nemám přes rok vůbec šanci vidět a ač nejsem velkým vyznavačem sociálních sítí, tak je vidím jen na sociálních sítích a já je potřebuji vidět ve skutečnosti. Takže to a také samozřejmě za skvělým divadlem, co tady je a za pořadatelem, mezi kterými mám spoustu kamarádů!
- 3.) Přes léto hodně cestuji, takže na tu kulturu moc času nezbývá. Myslím, že největší kulturní divadelní zážitek léta byl Limonádový Joe v Kroměříži, kterého jsem bohužel neviděl.

PROGRAM

Sobota 10. září

- 08.00 – 09.30 Snídaně (M)
- 09.00 – 09.15 Oficiální vítání souboru DS Lázně Toušeň (HŠ)
- 09.30 – 11.50 **T. Pratchet, S. Briggs: Mort** v provedení DS Lázně Toušeň (SD)
- 12.00 – 13.30 Oběd (M)
- 12.00 – 12.50 Semináře divadelních klubů (U)
- 13.15 – 13.30 Oficiální vítání DS Vojan Mladá Haluz (HŠ)
- 13.30 – 14.30 Beseda v kruhu: Mort (A)
- 15.00 – 17.00 **Robin Hawdon: Úžasná svatba** v provedení DS Vojan Desná Mladá Haluz (SD)
- 17.10 – 18.00 Semináře divadelních klubů (U)
- 17.00 – 19.00 Večere (M)
- 17.10 – 17.25 Oficiální vítání Divadla Stodola (HŠ)
- 18.20 – 19.20 Beseda v kruhu: Úžasná svatba (A)
- 19.30 – 21.00 **F. Renč, Z. Procházka: Rebelové ze Stodoly** v provedení Divadla Stodola Jiříkovic (SD)
- 21.10 – 22.00 Semináře divadelních klubů (U)
- 22.10 – 23.10 Beseda v kruhu: Rebelové ze Stodoly (A)
- 23.30 Hudební inspirace (nádvoří zámku)

M – Menza, II. nádvoří, FD – foyer divadla,
HŠ – hradní šatlava, MS – modrý salonek,
A – aula II. nádvoří, SD – sál divadla,
U – učebny, MK – Městská knihovna